

Дисципліна	Вибіркова дисципліна 6. «Українська мова в сучасному медіадискурсі: засоби увиразнення й девіації».
Рівень ВО	бакалавр
Назва спеціальності / освітньо-професійної програми	035 «Філологія (Українська мова та література. Світова література)»; 014 «Середня освіта (Українська мова та література. Світова література)».
Форма навчання	Денна
Курс, семестр, протяжність	3 курс, 5 семестр
Семестровий контроль	залік
Обсяг годин (усього: з них лекції/ практичні)	Усього 150: з них лекції – 44, практичні – 28
Мова викладання	українська
Кафедра, яка забезпечує викладання	кафедра української мови
Автор дисципліни	Межов Олександр Григорович, доктор філологічних наук, професор кафедри української мови
Короткий опис	
Вимоги до початку вивчення	Попередньо вивчена хоча б одна з дисциплін «Практикум з української мови», «Практичний курс української мови», «Правописна й культуромовна компетентність учителя», «Сучасна українська літературна мова», «Мова сучасних медіа», «Культура мови», «Українська мова за професійним спрямуванням» (рівень бакалаврату).
Що буде вивчатися	Жанрово-стильові різновиди сучасного медіадискурсу. Інноваційні динамічні процеси у мові ЗМІ початку ХХІ ст. Лексико-фразеологічні засоби експресивності в мові мас-медіа. Морфолого-словотвірні та графічні засоби увиразнення в журналістських текстах. Експресивний синтаксис та новітні тенденції в пунктуації. Мовні помилки в журналістських текстах: лексичні, морфолого-словотвірні, синтаксичні, пунктуаційні, орфографічні, орфоепічні, стилістичні. Немовні девіації в медіадискурсі: інформаційні, логічні, фактичні, модальні, темпоральні, локальні, ситуативні, тезаурусні, сприйняттеві, атенційні, копіювальні, макроструктурні, мікроструктурні, психологічні. Лінгвістичні та позамовні причини помилок у журналістських текстах, шляхи їх усунення.
Чому це цікаво / треба вивчати	У жанрово-стильових різновидах медіадискурсу початку ХХІ ст. простежуємо не лише інноваційні динамічні процеси з яскравими мовними засобами увиразнення, а й, на жаль, зумовлені різними лінгвальними й екстралінгвальними чинниками численні девіації (мовні й немовні помилки), що призводять до спотворення інформації і, зрештою, неадекватного її сприйняття реципієнтами. Майбутні філологи та вчителі-словесники, журналісти й редактори, копірайтери й контент-менеджери, менеджери з реклами та зв'язків із громадськістю, пресекретарі повинні не

	<p>тільки досконало володіти арсеналом мовних ресурсів, доцільно використовуючи їхні виражальні можливості в різних стилях і жанрах спілкування, а й дбати про гармонійність змісту й форми текстів: правильність поданої інформації в змістовому аспекті та з погляду відповідності чинним літературним нормам, що є запорукою адекватного сприйняття адресатом. Саме цього й багато іншого корисного контенту і практичних навичок для майбутньої професійної діяльності можна отримати, відвідуючи курс.</p>
<p>Чого можна навчитися (результати навчання)</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1) аналізувати й оцінювати виражальні можливості мовних ресурсів, стилістичних фігур у сучасному медіадискурсі, зокрема їхню роль в реалізації комунікативно-прагматичних функцій текстів інформаційного та публіцистичного стилів; 2) будувати висловлювання в інформаційному й публіцистичному стилях, використовуючи лексико-фразеологічні, морфолого-словотвірні, синтаксичні, пунктуаційні, графічні й орфоепічні засоби увиразнення мови; 3) виявляти та усувати мовні й немовні помилки в журналістських текстах, засвоївши основні лінгвістичні та логічні засади редагування.
<p>Як можна користуватися набутими знаннями й уміннями (компетентності)</p>	<p>Аналізуючи нормативні й багаті на виражальні засоби медіатексти, володіючи необхідним термінологічним апаратом, теоретичними знаннями про лінгвістичні та позалінгвальні причини появи помилок, критерії їх виявлення, класифікації мовних і немовних аномативів, основні помилконебезпечні місця, випускник університету зможе у практичній професійній діяльності оцінювати свій або чужий інформаційний продукт, мовні факти з погляду нормативності / ненормативності і функціональної доцільності; розпізнавати недоцільні відхилення від норми, різні типи помилок, систематизовувати негативний мовний матеріал відповідно до класифікацій аномативів; встановлювати причини відхилення від норми, рівень локалізації помилки, а головне, знаходити оптимальні способи редагування, усунування виявлених у журналістських матеріалах мовних і немовних девіацій.</p>
<p>Інформаційне забезпечення</p>	<p>Силабус, література та інтернет-ресурси, презентації, медіатексти для аналізу виражальних засобів і девіацій, комплекс питань та завдань для самоперевірки й контролю.</p>